PROJEKT PAULUS

Følgelighed
Når myndighedernes ord erstatter bevis

Myndighedsoplysninger, menneskerettigheder og korruptionsrisiko
Danmark 2006 til 2026

Dedikeret til Jørn Herkild
for hans store arbejde gennem årtier med at sætte ord på
den følgelighed, som denne rapport omhandler.

Ole Bakkestrøm
Projektleder, Projekt Paulus

18. november 2026

Ex officio et ex conscientia.

1 Hovedkonklusion

Offentlig ansættelse er ingen garanti for sandhed. Alligevel dokumenterer denne rapport, at offentlige institutioner har ladet afsenderens status, interne gengivelser og kollegiale vurderinger træde i stedet for den bevisprøvelse, de selv havde pligt til at gennemføre.

Problemet opstår i selve kontrolkæden. En oplysning bliver skrevet ind i en offentlig sag. En anden myndighed overtager den. En klageinstans henviser til materialet. Borgeren står derefter over for flere samstemmende instanser, selv om deres enighed stadig bygger på den samme oprindelige kilde. Der er kommet flere autoriteter til, men ingen ny uafhængig bekræftelse.

Vi kalder denne mekanisme **bevismæssig følgelighed**: En senere instans følger en tidligere offentlig aktørs udsagn uden den selvstændige kontrol, som oplysningens betydning og de konkrete indsigelser kræver. Rapportens konkrete beviser og delkonklusioner står i kapitel 3-6.

Anklagen er præcis. Myndigheder har afskåret relevante beviser, undladt at undersøge konkret modstrid og begrundet afgørelser ved at tilslutte sig andre offentlige aktørers vurderinger. Det har svækket borgerens mulighed for at få prøvet det grundlag, som afgørelsen byggede på. Den dokumenterede danske menneskeretssag viser desuden, at flere nationale kontrolled kan godkende et indgreb, mens afgørende forhold forbliver uprøvede.

Sandhedspligt er en forpligtelse for den, der afgiver oplysninger. Den er ikke dokumentation for, at forpligtelsen er overholdt. En kontrolmyndighed, der besvarer et konkret modbevis med en generel henvisning til en anden myndigheds troværdighed, besvarer ikke modbeviset. Den erstatter kontrollen med tillid.

Det retlige udgangspunkt er heller ingen regel om, at offentlige ansatte altid har ret. Dansk ret kræver tilstrækkelig sagsoplysning, relevant partshøring og en konkret begrundelse. Der findes betingede bevisformodninger. Deres betingelser skal dokumenteres; de kan ikke udvides til et generelt sandhedsprivilegium. [1] [2] [3] [4]

Korruptionsperspektivet rammer institutionens funktion: Når kontrollen viderefører det kontrollerede systems oplysninger uden nødvendig prøvelse, kan den beskytte en fejlagtig myndighedsfortælling frem for at korrigere den. De dokumenterede fejl fastslås i deres egen ret. Betegnelsen institutionel korruption kræver derudover en påvist systemisk og strategisk formålsforskydning; personligt strafansvar kræver bevis for den enkelte lovovertrædelses betingelser. Kapitel 7 viser denne grænse og placerer ansvaret uden at opfinde motiver.

Projekt Paulus kræver, at myndighedsoplysninger kan spores til deres grundlag, at konkrete modbeviser undersøges, og at dokumenterede fejl rettes gennem hele den kæde, hvor de har fået betydning. Borgerens ret til prøvelse må ikke afhænge af, om borgerens kilde har et offentligt brevpapir.

Ole Bakkestrøm
Projektleder, Projekt Paulus
18. november 2026
Ex officio et ex conscientia.

Indhold

1 Hovedkonklusion . . . 2

Indhold . . . 3

2 Hvad følgelighed gør ved beviset . . . 5

2.1 Fra oplysning til tilsyneladende bekræftelse . . . 5

2.2 Gentagelse skaber ingen kildeuafhængighed . . . 5

3 Kommunalt tilsyn: den kontrolleredes forklaring som kontrolgrundlag . . . 6

3.1 Rigsrevisionens dokumenterede fund . . . 6

3.2 Ankestyrelsens begrundelse: kommunens sandhedspligt . . . 6

3.3 Nye retningslinjer dokumenterer en regelændring . . . 7

3.4 Reformudkastet beskriver en allerede gældende pligt . . . 7

3.5 Udenrigsministeriet: tillid til journalisering afgrænsede søgningen . . . 7

3.6 København: centralt kendskab kræver kontrol af genopretningens resultat . . . 8

4 Fem danske forløb med svigt i bevisprøvelsen . . . 9

4.1 Ankestyrelsen 2018: private vidner blev fravalgt efter status . . . 9

4.2 Ankestyrelsen 2016-2017: kommunens telefonnotat blev ekspertbevis . . . 9

4.3 Kriminalforsorgen 2016: modbevis blev indsnævret, video gik tabt . . . 10

4.4 Kommunal ansættelsessag: politiets resumé bar en uholdbar følge . . . 10

4.5 Ankestyrelsen 2012: tilslutning erstattede begrundelse . . . 10

4.6 Hvad forløbene samlet viser . . . 11

5 Dansk ret: tillid ophæver ikke undersøgelsesansvar . . . 12

5.1 Tvivl skal afklares, også mellem myndigheder . . . 12

5.2 Højesterets dom 2026: en betinget formodning . . . 12

5.3 Modbevis skal kunne fremsættes og besvares . . . 13

5.4 Fejl skal rettes gennem hele oplysningskæden . . . 13

6 Menneskerettigheder: kontrollen skal virke i virkeligheden . . . 14

6.1 Aggerholm mod Danmark: flere kontrolled sikrede ikke artikel 3 . . . 14
6.2 Korošec: modpartens egen sagkundskab krævede reel modprøvelse . . . 14
6.3 Ramos Nunes: domstolsadgang uden tilstrækkelig faktisk prøvelse . . . 14
6.4 Strand Lobben: barnets bedste skal dokumenteres . . . 15
6.5 Uafhængighed, reel klageadgang og den offentlige forklarings grænse . . . 15

7 Korruptionsperspektivet: når kontrollens formål forskydes . . . 16

7.1 Den dokumenterede fejl og den yderligere korruptionspåstand . . . 16
7.2 Institutionel korruption er ikke begrænset til penge . . . 16
7.3 Forbindelsen til noble cause corruption og økonomiske hensyn . . . 17
7.4 Dansk strafansvar kræver individuel subsumption . . . 17

8 Dokumenteret fejlforekomst og selvstændig kontrol . . . 18

8.1 Dokumenteret fejlforekomst gør prøvelsen nødvendig . . . 18
8.2 Kontrolkæden skal prøve sit eget grundlag . . . 18

9 Ansvar, genopretning og konkrete krav . . . 19

9.1 Ansvaret følger hvert beslutningsled . . . 19
9.2 De stærkeste holdbare anbringender . . . 19
9.3 Projekt Paulus' krav . . . 20

10 Samlet konklusion . . . 21

11 Kilder og beviskæder . . . 22

11.1 Dokumenterede fejl og kildernes bevisværdi . . . 22
11.2 Efterprøvelig beregning fra originaltabellerne . . . 23
11.3 Lovversioner og citatprincip . . . 23

12 Kildehenvisninger . . . 24

2 Hvad følgelighed gør ved beviset

2.1 Fra oplysning til tilsyneladende bekræftelse

Et notat dokumenterer først og fremmest, hvad notatskriveren har registreret. Det beviser ikke uden videre, at den registrerede hændelse fandt sted, at et refereret udsagn er gengivet korrekt, eller at en faglig vurdering bygger på rigtige forudsætninger. Hvert af disse spørgsmål kræver sin egen prøvelse.

Vi skelner derfor mellem fire led: observationen, registreringen, den senere gengivelse og den konklusion, der drages. Fejlen kan opstå i hvert led. Hvis en gengivelse senere betegnes som dokumentation for sig selv, er kildekæden blevet cirkulær.

Led i kæden	Hvad oplysningen faktisk kan vise	Hvad næste instans skal prøve
Original observation eller dokument	Hvad der blev set, sagt, målt eller skrevet på det pågældende tidspunkt	Ægthed, sammenhæng, fuldstændighed og relevans
Myndighedens notat	Hvad myndigheden registrerede om observationen	Om notatet stemmer med originalen og skelner fakta fra vurdering
Anden myndigheds resumé	Hvad modtageren har gengivet	Om udsagnet er ændret, skærpet eller løsrevet fra sine forudsætninger
Klage- eller domstolsafgørelse	Hvilke præmisser der blev lagt til grund	Om de afgørende præmisser er bevist, og modbevis er behandlet

Tabellen er Projekt Paulus' analysemodel. Den er ikke en ny bevisregel. Den gør den eksisterende undersøgelses- og begrundelsespligt operationel: Find originalen, identificér uenigheden, og vis hvorfor det valgte faktum kan bære afgørelsen.

2.2 Gentagelse skaber ingen kildeuafhængighed

Hvis kommune, tilsyn og klageinstans henviser til samme kommunale notat, foreligger der én oprindelig informationskilde med flere efterfølgende gengivelser. Tre offentlige afsendere gør ikke kilden tredobbelt uafhængig.

Det afgørende spørgsmål er derfor ikke alene, hvor mange instanser der har tilsluttet sig en oplysning. Spørgsmålet er, hvad hver instans selv undersøgte, hvilket originalmateriale den så, og hvordan den behandlede den konkrete indsigelse. En kontrolafgørelse kan være et nyt dokument uden at være et nyt bevis for det omstridte hændelsesforløb.

Denne forskel har direkte betydning for borgeren. En oprindelig fejl kan ellers vende tilbage som en belastende historisk oplysning i nye sager. Det tidligere resultat kommer til at begrunde det næste resultat, mens fejlen i udgangspunktet aldrig bliver prøvet.

Delkonklusion: Bevisværdien følger oplysningens grundlag og prøvelse. Den følger ikke antallet af myndigheder, som gentager oplysningen.

3 Kommunalt tilsyn: den kontrolleredes forklaring som kontrolgrundlag

3.1 Rigsrevisionens dokumenterede fund

Konklusion: Rigsrevisionen dokumenterede et tilsyn, som ikke havde sikret et tilstrækkeligt selvstændigt grundlag for kontrollen af kommunerne.

Beretning 18/2024 omfattede 1.669 afsluttede sagsregistreringer fra 2018-2024: 1.114 afviste og 555 undersøgte. Det er sagsregistreringer, ikke unikke borgere. Revisionens samlede materialegennemgang omfattede 1.839 sager og må ikke forveksles med denne afgrænsede population. Skriftlig høring var ikke ensbetydende med faktaverifikation.

I en sag om kontaktperson til børn fremlagde en borger skriftligt materiale imod kommunens forklaring om en generel beslutning. Tilsynet indhentede endnu en redegørelse og afsluttede på kommunens forklaringer. Revisionen kritiserede undersøgelsesgrundlaget; den fastslog ikke, at yderligere materiale ville ændre udfaldet.

Beretningen viste også utilstrækkelig opfølgning på faktisk efterlevelse. Der blev ikke anvendt sanktioner i det undersøgte materiale.

Delkonklusion: Den kontrollerede myndigheds redegørelse kunne få afgørende vægt, uden at kontrollen dokumenterede den nødvendige prøvelse af det modstående materiale. Det er et konkret kontrolsvigt med betydning ud over én isoleret ekspeditionsfejl.

Kilde: [5]. Undersøgelsesgrundlag trykt s. 17-20, boks3 s. 19; reaktioner s. 24-29; metode s. 31-39. PDF-sider er syv højere end trykte sider.

3.2 Ankestyrelsens begrundelse: kommunens sandhedspligt

Konklusion: Ankestyrelsen brugte en pligt til at tale sandt som begrundelse for tillid til kommunens oplysninger.

I bidraget til ministerredegørelsen 19. august 2025 skrev direktør Cathrine Due Billing, at tilsynet som udgangspunkt skulle kunne lægge kommunens oplysninger til grund, begrundet i kommunens sandhedspligt. Bidraget anerkendte samtidig undersøgelsesprincippet og nye retningslinjer om vurdering af behovet for supplerende dokumentation.

Styrelsen oplyste desuden, at ressourcer fra 1. maj 2025 var flyttet fra tilsyn til klagesager, og at den gennemsnitlige tilsynstid forventedes at stige. De 4-5 årsværk til socialtilsyn i 2024 forventedes fastholdt. Der var altså tale om en nedprioritering af tilsynet som helhed, ikke en dokumenteret nedskæring af netop disse årsværk.

Delkonklusion og krav: Tillid kan være et udgangspunkt. Når sagen indeholder konkret modstrid, skal tilsynet undersøge den. En ressourceprioritering kan forklare myndighedens valg; den opfylder ikke undersøgelsespligten. Ansvaret for kontrolgrundlaget bliver hos Ankestyrelsen.

Kilde: [6]. Ressourcer s. 2-3, dokumentation s. 4, opfølgning s. 5-6.

3.3 Nye retningslinjer dokumenterer en regelændring

Rigsrevisionens notat af 10. oktober 2025 bekræftede, at nye retningslinjer krævede stillingtagen til yderligere dokumentindhentning. Revisionen havde gennemgået retningslinjerne og afsluttede netop dette opfølgningspunkt. Den fortsatte opfølgningen på sagsbehandlingstid, opfølgningsregler og tilsynets lovrammer. Notatet konstaterede også, at ministeren ikke iværksatte initiativer mod de kritiserede ventetider, samtidig med at ressourcer var flyttet fra tilsynet. [7]

Pr.17. november 2026 stod beretning 18/2024 fortsat blandt de åbne sager, med notatet af 10. oktober 2025 som seneste linkede notat for denne beretning. [8]

Delkonklusion: Kontrol af nye retningslinjer dokumenterer, hvad der nu står i retningslinjerne. Den dokumenterer ikke i sig selv ændret faktisk efterlevelse, genopretning af tidligere sager eller ophør af de tidligere konstaterede lovbrud. Hvert af disse resultater kræver sit eget bevis.

3.4 Reformudkastet beskriver en allerede gældende pligt

Høringsudkastet af 14. september 2026 beskrev i sin gennemgang af gældende ret en pligt til at sikre tilstrækkeligt pålidelige oplysninger og afklare væsentlig faktisk tvivl. Efter omstændighederne kræves selvstændig, kritisk bedømmelse af andre myndigheders eller sagkyndiges oplysninger. Udkastet fastholdt et tillidsudgangspunkt, men understregede også nødvendigheden af aktiv efterprøvelse. Den foreslåede udtrykkelige bestemmelse blev beskrevet som lovfæstelse af tilsynets selvstændige og aktive pligt. [9]

Delkonklusion: Den dokumenterede kontrolpligt var ikke afhængig af en fremtidig reform. Det afgørende kritikpunkt er manglende efterlevelse af en pligt, som allerede gjaldt. Udkastet anvendes her som dateret ministeriel beskrivelse af denne retstilstand, ikke som selvstændig gældende lovhjemmel.

Kilde: [9]. S.20-22. Udkastets egen foreslåede ikrafttrædelsesdato er 1. juli 2027, s. 3.

3.5 Udenrigsministeriet: tillid til journalisering afgrænsede søgningen

Konklusion: Ministeriets antagelse om korrekt journalføring blev brugt til at begrunde en afgrænsning af den kontrol, som skulle finde relevant materiale.

Udenrigsminister Anders Samuelsens svar af 1. august 2018 på REU spørgsmål 982 knyttede erklæringen af 25. januar 2017 om alt identificerbart Tibetmateriale til den aftalte søgemetode. Praksis uden generelle backupsøgninger blev begrundet med antaget overholdelse af reglerne, herunder journaliseringspligten. Generelle søgninger i backup, Enterprise Vault og ministerens funktionspostkasse var ikke overvejet. Svaret beskrev også én konkret Outlook- og Enterprise Vault-søgning efter en medarbejderhenvendelse; ifølge ministeriet gav den intet relevant fund.

Delkonklusion og krav: En oplysning om alt identificeret materiale skal læses sammen med, hvad der faktisk blev søgt. Tillid til medarbejdernes regeloverholdelse beviser ikke journaliseringens fuldstændighed. Den kontrollerende instans skal kunne efterprøve systemvalg, søgeafgrænsning og fund. En målrettet søgning i én anledning kan ikke alene verificere hele materialets fuldstændighed.

Kilde: [10]. S. 1-3; varslede ændringer s. 4.

3.6 København: centralt kendskab kræver kontrol af genopretningens resultat

Talepapiret fremsendt som svar på SOU spørgsmål 127 i november 2026 oplyser, at sagen om Københavns ventelister havde verseret i Ankestyrelsen siden 2022, og at ministeriet kendte den fra efteråret 2024. Det gengiver kommunens oplysning af 26. juni 2026 om langsommere køb af eksterne botilbud på grund af økonomisk pres og længere ventetid for andre end de akutprioriterede. Ministeriet oplyser også at have videresendt presseomtale, og at Ankestyrelsen havde indledt nærmere undersøgelser.

Bevisets betydning: Dokumentet placerer et dateret udsagn om viden og oplyste kontrolhandlinger centralt i systemet. En videreført oplysning, en plan og en ny undersøgelse er forskellige procestrin. De skal følges frem til faktisk lovliggørelse og den enkelte borgers opfyldelse.

Delkonklusion og krav: Tilsynet skal kontrollere, om den kendte ulovlige ventelisteordning er afviklet, og tage konkret stilling til nødvendig håndhævelse. Den kommunale økonomiforklaring ændrer ikke den forsyningspligt, som ministeriet selv fastholder. Ansvar skal placeres efter viden, kompetence og faktisk opfølgning.

Kilde: [11]. S. 3-10 og 13.

4 Fem danske forløb med svigt i bevisprøvelsen

4.1 Ankestyrelsen 2018: private vidner blev fravalgt efter status

Konklusion: Ankestyrelsen lod vidners manglende officielle tilknytning stå i vejen for relevant bevisindhentning.

En hjemløs borger havde tilbudt tre navngivne vidner om sit ophold i Danmark. Ankestyrelsen lagde blandt andet vægt på, at de ikke:

> *repræsenterer en myndighed, en organisation, eller en anden officiel instans*

Udsagnet er gengivet i FOB 2018-31. Ombudsmanden underkendte fremgangsmåden efter officialprincippet og fri bevisbedømmelse. En skærpet dokumentationsbyrde for borgeren ophævede ikke undersøgelsespligten.

Fejlen lå allerede ved indgangen til bevisvurderingen: Relevante forklaringer blev fravalgt, før deres indhold var indhentet. Ansvaret lå hos Ankestyrelsen som afgørende klagemyndighed. Ombudsmanden anbefalede genoptagelse; styrelsen meddelte, at vidneoplysningerne skulle kunne indgå ved en ny behandling.

Delkonklusion og krav: Sagen dokumenterer en konkret statusbestemt skævhed. Relevante private vidner skal vurderes efter, hvad de kan oplyse, og deres forklaringers bevisværdi skal bedømmes konkret.

Kilde: [12]. S.8-14, især afsnit 4.3, og s. 29-30. Udtalelse 29. oktober 2018.

4.2 Ankestyrelsen 2016-2017: kommunens telefonnotat blev ekspertbevis

Konklusion: Klageinstansen undlod en konkret og tilgængelig kontrol af et afgørende ekspertudsagn.

En kørestolsbruger fik afslag på støtte til firehjulstræk. Kommunens telefonnotater om en statslig vejledningsenhed bar vurderingen af, at en bevilget ATV var tilstrækkelig. Borgeren påpegede misforståede arbejdsforhold, fremlagde modstående faglige oplysninger og oplyste, at enheden nu vurderede anderledes. Han gav Ankestyrelsen medarbejderens direkte nummer.

Styrelsen kontaktede ikke enheden. Den henviste senere til ekspertstatus og kommunens notater som dokumentation. Ombudsmanden fandt, at borgeren havde rejst relevant tvivl om en væsentlig del af grundlaget. Oplysningerne skulle kontrolleres hos enheden. Han fandt grundlaget utilstrækkeligt og henstillede genoptagelse med ny afgørelse.

Delkonklusion og krav: Et kommunalt referat blev videreført som dokumentation for ekspertisen. Ankestyrelsen bar sit eget undersøgelsesansvar og skulle følge den konkrete mulighed for at afklare modstriden. Retsfølgen var ny behandling på et tilstrækkeligt grundlag; udtalelsen fastslog ikke et endeligt krav på den ansøgte bil.

Kilde: [13]. FOB 2017-17, 7. juli 2017, trykt s. 4-10 og 19-20/PDF5-11 og 20-21.

4.3 Kriminalforsorgen 2016: modbevis blev indsnævret, video gik tabt

Konklusion: Undersøgelsen af mulig ulovlig magtanvendelse var utilstrækkelig og gengav modbeviset forkert.

Direktoratet hævdede i FOB 2016-52, at oplysninger om skub kun fremgik af én medindsats udtalelse. Ombudsmanden konstaterede, at flere indsatte havde beskrevet skub. Direktoratet støttede samtidig sin vurdering på personalets forklaringer og en betjents gengivelse af video, der allerede var slettet.

Ombudsmanden kritiserede de oversete oplysninger, det manglende gennemsyn af tilgængelig video før sletning og den mere end fire måneder sene kontakt til øvrige vidner. Det utilstrækkelige grundlag kunne have påvirket advarslen til den indsatte. Det blev ikke endeligt fastslået, at skubbene havde fundet sted.

Delkonklusion og krav: Det fastslåede svigt er tab af selvstændigt bevis og utilstrækkelig prøvelse af personalets version. Kriminalforsorgen skulle sikre og undersøge materialet, før det forsvandt, og behandle alle kendte relevante modoplysninger. Ellers bliver den ansattes gengivelse stående, mens den direkte kontrolmulighed går tabt.

Kilde: [14]. Originaludtalelse 8. december 2016, s. 3-9 og 19-20.

4.4 Kommunal ansættelsessag: politiets resumé bar en uholdbar følge

Konklusion: Kommunen lagde politiets korte gengivelse til grund uden at undersøge originalmaterialet, som kommunen selv gjorde afgørende.

I FOB 2009 20-6 havde en kommune afskediget en pædagog i februar 2006 og udelukket ham fra fremtidigt arbejde med børn og unge. Kommunens fastholdelse og Ombudsmandens prøvelse i 2007-2009 ligger i rapportens undersøgelsesperiode.

Kommunen læste politirapporter, men så ikke den afgørende videoafhøring og undersøgte ikke begrundelsen for, at sigtelsen var opgivet. Den lod en kort sagsrubrik bære en konklusion, som politiet ikke selv havde draget. Ombudsmanden kritiserede undersøgelsesgrundlaget og fastslog, at kommunen ikke kunne anvende det påberåbte tillidskriterium ved senere ansøgninger på børneområdet.

Delkonklusion og krav: Et resumé kunne ikke bære den belastende konklusion uden undersøgelse af originalgrundlaget. Fejlen ramte både ansættelsen og fremtidige jobmuligheder. Kommunens ansvar omfattede ophør med brugen af det utilstrækkeligt underbyggede kriterium.

Kilde: [15]. Originaludtalelse 5. oktober 2009, s. 3-9. Originalens år og dato anvendes.

4.5 Ankestyrelsen 2012: tilslutning erstattede begrundelse

Konklusion: Ankestyrelsen opfyldte ikke begrundelsespligten ved alene at tilslutte sig en overlæges vurdering.

Et par med cerebral parese fik afslag på kunstig befrugtning. Den oprindelige begrundelse angav alene, at styrelsen ikke fandt grundlag for at fravige overlægens vurdering. Overlægens skriftlige afslag havde heller ikke angivet de afgørende hensyn.

I FOB 2012-17 krævede Ombudsmanden en begrundelse med de hovedhensyn, som havde bestemt Ankestyrelsens egen afvejning, jf. forvaltningslovens § 24. Sagens betydning for familielivet skærpede behovet for en synlig begrundelse. Kritikken angik den oprindelige begrundelse; afslagsresultatet blev ikke underkendt efter senere uddybning.

Delkonklusion og krav: En tilslutning flytter ikke begrundelsesansvaret til den fagperson, myndigheden henviser til. Borgeren skal kunne se og anfægte de konkrete præmisser, som klagemyndigheden selv har anvendt.

Kilde: [16]. Udtalelse 22. oktober 2012, s. 5-7.

4.6 Hvad forløbene samlet viser

Forløbene rammer forskellige trin i samme proces: adgangen til at få bevis ind, kontrollen af referater, sikringen af originalmateriale, undersøgelsen af belastende oplysninger og den synlige begrundelse. Myndighedsfordelen kan derfor opstå længe før den endelige afvejning af beviserne.

Det fælles ansvar kan ikke bortforklares med, at oplysningerne kom fra andre. Den modtagende instans træffer sin egen beslutning. Den skal kunne vise, hvorfor grundlaget er tilstrækkeligt til netop den beslutning og dens konsekvenser.

Samlet delkonklusion: Følgelighed er ikke kun et spørgsmål om at tro på en forkert sætning. Den kan bestå i at organisere sagsbehandlingen, så den officielle version bliver stående, mens borgerens mulighed for at udfordre den bliver afskåret eller tømt for indhold.

5 Dansk ret: tillid ophæver ikke undersøgelsesansvar

5.1 Tvivl skal afklares, også mellem myndigheder

Retssikkerhedslovens § 10 placerer ansvaret for tilstrækkelig oplysning af sociale sager hos den afgørende myndighed. Retssikkerhedsvejledningens punkt 98 præciserer pligten til at afklare væsentlig faktisk tvivl og siger direkte:

> *Dette gælder også oplysninger indhentet fra en anden myndighed.*

Ombudsmandens myndighedsguide beskriver tilsvarende det generelle officialprincip. Ansvaret bevares, selv om andre myndigheder leverer oplysningerne. Undersøgelsens omfang afhænger blandt andet af indgrebets betydning og den konkrete tvivl. [1] [2] [17]

Den juridiske afvigelse opstår, når myndigheden undlader den undersøgelse, som den konkrete sag kræver. Et abstrakt tillidsudgangspunkt besvarer ikke et identificeret dokument, en bestemt uoverensstemmelse eller et navngivet vidne. Myndigheden skal tage stilling til indholdet og forklare, hvorfor det ændrer eller ikke ændrer grundlaget.

Allerede FOB 1993.119 beskrev tillidsudgangspunktet som betinget. Ombudsmanden pegede på, at der efter omstændighederne kunne være grund til skærpet opmærksomhed, når en tidligere underkendt afgørelse blev fastholdt med en ny begrundelse. Det gjaldt navnlig nye oplysninger, som ikke indgik i den oprindelige afgørelse. Den konkrete sag førte ikke til kritik af ministeriet. Udtalelsen bruges her som historisk normkilde, ikke som et tilfælde fra 2006-2026. [18]

5.2 Højesterets dom 2026: en betinget formodning

I dom af 28. maj 2026, BS-38653/2025-HJR, var en tvangsindlæggelseserklæring fra 2013 blevet ulæselig efter scanning. Højesteret tog udgangspunkt i konkret fri bevisbedømmelse og anvendte en stærk formodning om erklæringens lovkrævede indhold, **hvis den foreskrevne fremgangsmåde kunne lægges til grund som fulgt**.

Retten støttede sig konkret til politiets anmodning, en vagthavende jurists godkendelse og journaloplysning om, at erklæringen var oplæst for overlægen. Indlæggelsen blev anset lovlig; den efterfølgende tilbageholdelse skulle behandles på ny ved patientklagenævnet. [4]

Delkonklusion og krav: Dommen skal læses på sine egne præmisser. Retten skal konkret have et tilstrækkeligt bevisgrundlag for at anse den foreskrevne fremgangsmåde for fulgt. Den er ingen generel regel om offentlige ansattes sandfærdighed. Når en myndighed påberåber sig en formodning, skal den identificere både retsgrundlaget, det præcise bevistema og beviset for, at betingelserne er opfyldt.

5.3 Modbevis skal kunne fremsættes og besvares

Forvaltningslovens § 19 kræver som hovedregel høring om væsentlige og ugunstige faktiske oplysninger eller eksterne faglige vurderinger, som parten ikke kan antages at vide, at myndigheden besidder; bestemmelsen indeholder udtrykkelige undtagelser. §§ 22 og 24 kræver som hovedregel begrundelse for skriftlige afgørelser med de nødvendige væsentlige fakta og ved skøn de afgørende hovedhensyn. [3]

Ved omtvistet faktum skal begrundelsen efter Ombudsmandens vejledning normalt vise uenigheden og den faktiske version, myndigheden har valgt. [19] En opremsning af borgerens indsigelser er ikke det samme som en besvarelse. Begrundelsen skal gøre det muligt at forstå, hvorfor den afgørende præmis fastholdes.

Domstolenes frie bevisbedømmelse efter retsplejelovens § 344 giver ingen generel rangorden, hvor offentlige udsagn automatisk slår private. Under betingelserne i §§ 298-300 kan retten pålægge fremlæggelse af dokumenter. [20] Originalen, de samtidige registreringer og grundlaget for et referat er derfor konkrete genstande for en bevistvist.

5.4 Fejl skal rettes gennem hele oplysningskæden

Efter de almindelige ulovbestemte regler har borgeren krav på genoptagelse, hvis der fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for et andet udfald. Ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl og væsentlige nye retlige forhold med tilbagevirkende kraft kan også gøre genoptagelse nødvendig. Ved generelle fejl skal myndigheden desuden vurdere tidligere tilsvarende sager efter reglerne om genoptagelse af egen drift. [21] [22]

For almindelig administrativ persondatabehandling kræver GDPR artikel 5, stk. 1, litra d, korrekte og efter behov ajourførte oplysninger. Artikel16 sikrer berigtigelse og fuldstændiggørelse. Artikel18, stk. 1, litra a, giver ret til begrænsning under afklaring af bestridt rigtighed, med stk. 2's afgrænsede muligheder for fortsat behandling. Artikel19 kræver underretning af modtagere om rettelse eller begrænsning, medmindre dette er umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt. Den registrerede kan kræve oplysning om modtagerne. Reglerne gælder fra 25. maj 2018; strafforfølgende politidatabehandling har særskilt regulering. [23]

Datatilsynets vejledning skelner mellem faktuelle fejl, uenighed og faglige vurderinger. En offentlig myndighed skal normalt bevare originalakten og knytte den tydelige rettelse eller indsigelse til den. En modstridende lægeerklæring bør indgå. En faglig vurdering bliver ikke automatisk slettet, fordi borgeren er uenig. [24]

Delkonklusion og krav: En rettelse skal være synlig dér, hvor oplysningen bruges. Modtagerne skal underrettes efter de gældende betingelser. Ellers kan en allerede erkendt fejl fortsætte som afgørelsesgrundlag i næste myndighedsled.

6 Menneskerettigheder: kontrollen skal virke i virkeligheden

6.1 Aggerholm mod Danmark: flere kontrolled sikrede ikke artikel 3

Konklusion: Danmark krænkede artikel 3, selv om nationale domstole havde godkendt forløbet.

I *Aggerholm mod Danmark* var en psykiatrisk patient bæltefikseret i 22 timer og 50 minutter. EMD accepterede grundlaget for indledningen, men fandt fortsættelsens strenge nødvendighed utilstrækkeligt bevist. De nationale domstole havde ikke behandlet afgørende forhold: patientens roligere tilstand, næsten tolv timer uden lægetilsyn og en uforklaret forsinkelse efter beslutningen om frigivelse.

EMD konstaterede:

> *the domestic courts were silent on several issues*

Delkonklusion og ansvar: Faglige vurderinger og gentagne godkendelser sikrede ikke tilstrækkelig prøvelse. Staten bar ansvaret for artikel 3-bruddet. Fortsat alvorlige indgreb kræver konkret dokumenteret nødvendighed. Dommen fastslår ikke bevidst urigtige lægeudsagn.

Kilde: [25]. Dom 15. september 2020, endelig 15. december 2020, nr. 45439/18, §§ 83-85,92-98 og 102-115, navnlig § 110.

6.2 Korošec: modpartens egen sagkundskab krævede reel modprøvelse

I *Korošec mod Slovenien* fik den sagsøgte ydelsesmyndigheds egne lægekommissioner afgørende bevisvægt i en handicapsag. Retten afviste borgerens ønske om en uafhængig ekspert. EMD fandt artikel 6, stk. 1, krænket på grund af den konkrete ulige mulighed for at imødegå beviset. Kommissionernes vurderinger var i praksis afgørende for rettigheden. [26]

Delkonklusion: Organisatorisk tilknytning til myndigheden er et spørgsmål, der skal prøves, når myndighedens egen sagkundskab bliver afgørende. En borger skal have en reel mulighed for at imødegå grundlaget. Dommen opstiller ikke et ubetinget krav om en ny ekspert i enhver sag; den rammer den konkrete afhængighed og afgørende bevisvægt.

Kilde: [26]. Dom 8. oktober 2015, endelig 8. januar 2016, nr. 77212/12, §§ 44-57.

6.3 Ramos Nunes: domstolsadgang uden tilstrækkelig faktisk prøvelse

I *Ramos Nunes de Carvalho e Sá mod Portugal* anfægtede en dommer disciplinære sanktioner. Centrale udsagn og troværdighed var omstridt. Den nationale domstol begrænsede sin faktiske prøvelse og holdt intet retsmøde. Storkammeret fandt, at kombinationen krænkede artikel 6, stk. 1. [27]

Delkonklusion: En prøvelsesvej skal kunne behandle de afgørende faktiske spørgsmål tilstrækkeligt. Omfanget beror på sagens karakter, de administrative garantier og de konkrete indsigelser. En domstol behøver ikke overtage enhver hensigtsmæssighedsvurdering for at skulle kontrollere det faktum, der bærer en sanktion.

Kilde: [27]. Endelig storkammerdom 6. november 2018, nr. 55391/13,57728/13 og 74041/13, §§ 176-184 og 203-215.

6.4 Strand Lobben: barnets bedste skal dokumenteres

I *Strand Lobben m.fl. mod Norge* prøvede EMD fratagelse af forældreansvar og adoption. Grundlaget omfattede gamle ekspertvurderinger, begrænset samvær og utilstrækkelig behandling af ændrede familieforhold. Den afgørende vurdering af barnets sårbarhed var utilstrækkeligt begrundet. Storkammeret fandt samlet, at beslutningsprocessen ikke sikrede den nødvendige prøvelse og garantier, og konstaterede artikel 8-brud. [28]

Delkonklusion: Henvisning til barnets bedste forpligter til et aktuelt og tilstrækkeligt grundlag samt reel forældreinddragelse. Formålet kan ikke udføre dokumentationens arbejde. Dommen kræver ikke en ny ekspert i enhver børnesag; den kræver, at det konkrete indgreb bæres af en forsvarlig proces og begrundelse.

Kilde: [28]. Endelig storkammerdom 10. september 2019, nr. 37283/13, §§ 202-213 og 219-226.

6.5 Uafhængighed, reel klageadgang og den offentlige forklarings grænse

Chevrol mod Frankrig viser grænsen direkte. Den franske forvaltningsdomstol anså sig bundet af et ministerielt svar om et traktatvilkår og undersøgte ikke reelt borgerens modstående dokumenter. EMD fandt artikel 6, stk. 1, krænket. [29] Dommen er fra 2003 og anvendes som forudgående normpraksis.

I *Ramsahai m.fl. mod Nederlandene* var væsentlige indledende undersøgelsesskridt efter et dødeligt politiskud udført af de involverede betjentes egen politikreds. Senere uafhængigt tilsyn fjernede ikke svigtet. EMD fandt processuelle brud på artikel 2 ved utilstrækkelig undersøgelse og uafhængighed. [30] Kravet gælder dødsfald, som aktualiserer statens artikel 2-ansvar; det er ikke en automatisk følge af enhver forvaltningsfejl.

Kudła mod Polen kræver et retligt og faktisk effektivt retsmiddel for en rimeligt begrundet påstand om konventionskrænkelse. I sagen manglede et sådant middel mod urimelig sagslængde, i strid med artikel 13. [31] Dommen fra 2000 er forudgående normpraksis. EU-Chartrets artikel 47 sikrer adgang til effektiv domstolsbeskyttelse for rettigheder sikret af EU-retten; artikel 51 afgrænser medlemsstaternes forpligtelse. En konkret EU-retlig forbindelse skal derfor identificeres. [32]

Samlet delkonklusion: Udenlandske EMD-domme er retskilder, ikke danske hændelser. De viser, hvilke krav en dansk kontrolkæde skal prøves imod. Antallet af instanser er ingen målestok for effektiv beskyttelse. Det afgørende er, om den relevante indsigelse kan undersøges, afgøres og afhjælpes. Hver dansk konventionspåstand skal knyttes til sin egen hændelse og rettighed.

7 Korruptionsperspektivet: når kontrollens formål forskydes

7.1 Den dokumenterede fejl og den yderligere korruptionspåstand

Fejl i oplysning, bevis og begrundelse kan have alvorlige følger uden betaling mellem nogen af aktørerne. Det gør det nødvendigt at undersøge ikkeøkonomiske mekanismer. Det gør samtidig en præcis begrebsbrug afgørende: Et dokumenteret pligtbrud skal ikke vente på bevis for et motiv for at kunne kritiseres, og et motiv skal ikke opfindes for at skærpe kritikken.

Niveau	Hvad betegnelsen kræver	Hvad den kan begrunde
Retligt kontrolsvigt	En konkret pligt, handling eller undladelse og dokumenteret afvigelse	Kritik, ny behandling og andre relevante retsfølger
Institutionel integritetsrisiko	En kontrolindretning, hvor afhængighed eller ensidig informationsadgang svækker korrektionen	Krav om uafhængighed, adgang til grundmateriale og kontrol med efterlevelse
Institutionel korruption efter Lessig	Systemisk og strategisk påvirkning, der forskyder eller svækker institutionens formål	Analyse af den dokumenterede formålsforskydning
Personligt strafansvar	Alle objektive og subjektive betingelser i en konkret straffebestemmelse	Individuel ansvarsvurdering efter gældende ret

Tabellens niveauer må ikke sammenblandes. Rapportens konkrete danske fejl er dokumenteret i deres respektive kilder. Tabellen angiver, hvad en videre kvalifikation kræver; den afsiger ingen kollektiv straffedom.

7.2 Institutionel korruption er ikke begrænset til penge

Lawrence Lessig beskriver institutionel korruption som systemisk og strategisk påvirkning, der svækker institutionens effektivitet ved at aflede den fra dens formål eller svække opfyldelsen og troværdigheden. Påvirkningen kan være lovlig efter gældende regler og behøver ikke bestå i penge; ideologisk påvirkning kan også være relevant. Almindelig ineffektivitet eller tilfældige fejl er ikke tilstrækkeligt. [33]

Anvendt på rapportens tema er prøven derfor konkret: Har kontrollen bevaret sin funktion som uafhængig korrektion, eller er dens arbejde systematisk og strategisk blevet indrettet efter det system, den skal kontrollere? Rapportens påviste undersøgelsesfejl gør dette til et relevant integritetsspørgsmål. En endelig korruptionskvalifikation skal bæres af bevis for netop den yderligere mekanisme.

Dennis F. Thompsons snævrere institutionsbegreb kræver en væsentlig forbindelse til private interesser. Hans analyse kan ikke bruges som autoritet for, at intern offentlig selvbeskyttelse alene altid er korruption. [34] De forskellige definitioner besvarer forskellige spørgsmål og skal navngives, når de anvendes.

OECD's *Public Integrity Handbook* forbinder offentlig integritet med ekstern kontrol, tilstrækkelig uafhængighed og faktisk opfølgning. En institution, der alene kan afkræve forklaringer, udfører en anden funktion end en ordning, der også kan sikre håndhævelse og korrektion. [35]

Delkonklusion: Fravær af bestikkelse frikender ikke en svigtende kontrolindretning for integritetskritik. Omvendt gør en fejl ikke i sig selv den enkelte medarbejder korrupt. Analysen skal ramme den dokumenterede handling, afhængighed og formålsforskydning præcist.

7.3 Forbindelsen til noble cause corruption og økonomiske hensyn

Noble cause corruption betegner brug af uetiske eller ulovlige midler for at opnå et resultat, som aktøren anser for godt eller nødvendigt. Den officielle canadiske rapport *Innocence at Stake* beskriver mekanismen og dens forbindelse til tunnelsyn. Begrebet bruges her som analyseramme; de danske myndighedsforløb bedømmes efter deres egne dokumenter. [36]

Noble cause-retfærdiggørelse og følgelighed kan forstærke hinanden. En oprindelig handling kan fremstilles som nødvendig for at beskytte børn, institutionen eller et samfundshensyn. Hvis senere kontrol nøjes med at overtage fortællingen, bliver formålsforklaringen skærmet mod den prøvelse, som skulle vise, om midlet var lovligt og nødvendigt. Det er en analytisk forbindelse, ikke et dokumenteret fælles motiv i alle rapportens sager.

Økonomiske hensyn skal undersøges på samme måde. En oplysning om ressourcepres dokumenterer et prioriteringsvilkår eller et valg. Den dokumenterer ikke i sig selv lovlighed, korruption eller hensigt om at vildlede. Det afgørende er, hvilken pligt der gjaldt, hvad myndigheden faktisk undlod, og om en lovpligtig kontrol eller ydelse blev tilsidesat. Et budget kan ikke bruges som bevis for, at en faktisk oplysning er sand.

Delkonklusion: Noble cause-motivet kræver dokumentation for formålet. Følgelighed kan påvises gennem kontrolkædens konkrete handlinger og undladelser. Derfor kan denne rapports kritik stå fast, også hvor et bestemt motiv ikke er bevist.

7.4 Dansk strafansvar kræver individuel subsumption

Straffelovens § 155 omfatter misbrug af offentlig tjeneste eller hverv til krænkelse af privates eller det offentliges ret. Fordelsformål er skærpende, men ikke et krav i første led. § 156 angår forsætlig nægtelse eller undladelse af tjenestepligt eller lovlig tjenstlig befaling; § 157 omfatter grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed. §§ 156-157 undtager hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg. § 19 gør uagtsomhed strafbar efter straffeloven, når det er særskilt hjemlet. [37]

UNCAC artikel 19 pålægger stater at overveje kriminalisering af forsætligt funktionsmisbrug i strid med lov med formål om utilbørlig fordel til sig selv, andre eller en enhed. Den er ikke selvstændig dansk straffehjemmel. [38]

Delkonklusion og ansvar: En sanktion mod en person kræver konkret placering af opgave, handling, viden, skyld og de øvrige lovbetingelser. Rapporten påviser institutionelle pligtbrud og en dansk konventionskrænkelse. Den erstatter ikke dette med en udokumenteret påstand om, at alle involverede har begået samme forbrydelse.

8 Dokumenteret fejlforekomst og selvstændig kontrol

8.1 Dokumenteret fejlforekomst gør prøvelsen nødvendig

Ankestyrelsens egne årsredegørelser viser 45.022 ændrede, ophævede eller hjemviste klageudfald blandt 150.345 realitetsbehandlede kommunale social- og beskæftigelsesklager i 2018-2024. Summen er beregnet fra originaltabellerne med hvert afgørelsesår én gang. Det er udfaldsregistreringer, ikke unikke borgere eller 45.022 selvstændigt beviste lovbrud. Afviste og bortfaldne sager indgår ikke i nævneren; upåklagede kommunale afgørelser indgår ikke i klageserien. Serien er ikke en komplet 20-årig årsserie. [39] [40] [41]

Kilde og position: Årsredegørelse 2020, tabel 4.2, s.38; årsredegørelse 2021, tabel 4.2, s.35; årsredegørelse 2024, tabel 4.3, s.26. Beregningen og valget mellem kildeversioner fremgår af afsnit 11.2.

Den konkrete anklage om svigtende prøvelse hviler på originalkilderne i kapitel 3-6. Korrektions- og hjemvisningstal fastslår ikke, at en bestemt ny oplysning er falsk. De gør det uholdbart at behandle institutionel status som erstatning for konkret kontrol.

8.2 Kontrolkæden skal prøve sit eget grundlag

De dokumenterede forløb i afsnit 3-6 viser forskellige led i en kontrolkæde. Vores tværgående analyse er, at en senere myndigheds tilslutning ikke tilfører uafhængig dokumentation, hvis den alene bygger på det samme materiale.

Officialprincippet fastholder ansvaret hos den afgørende myndighed. Oplysninger fra andre kan bruges, men relevant tvivl skal afklares, og det nødvendige grundlag skal være til stede. [17]

Delkonklusion: Den afgørende skillelinje går mellem at overtage et udsagn og at prøve det. Vi kræver en kontrol, som viser forbindelsen fra originaloplysningen over modbeviset til myndighedens egen konklusion. Gentagelse og institutionel tilslutning kan ikke udføre dette arbejde.

9 Ansvar, genopretning og konkrete krav

9.1 Ansvaret følger hvert beslutningsled

Den første registrerende myndighed har ansvar for sine oplysninger og deres grundlag. Den modtagende myndighed har ansvar for, hvordan oplysningerne undersøges og bruges. Klageinstansen har ansvar for sin egen prøvelse og begrundelse. Domstolene skal opfylde de processuelle og menneskeretlige krav, som gælder for deres prøvelse. Ansvaret kan ikke reduceres til én fejl i det første notat, hvis senere instanser har fået konkret anledning til at undersøge den og undlader det.

Dette er også et ledelsesansvar for kontrolindretningen. Et system, der modtager indsigelser uden at give plads til deres efterprøvelse, kan ikke bedømmes alene på, om der bliver sendt svar. Det skal bedømmes på, om afgørende fejl kan findes, rettes og standses, før de giver nye følger.

9.2 De stærkeste holdbare anbringender

1. **Afsenderstatus kan ikke erstatte bevisprøvelse.** Når status bruges som filter, skal den konkrete metode angribes og de relevante beviser ind i sagen.
2. **Kontrolmyndigheden har sit eget ansvar.** En anden myndigheds redegørelse fritager ikke modtageren for at afklare væsentlig konkret tvivl.
3. **Modbevis skal undersøges og besvares.** Indsigelsen skal knyttes til det afgørende bevistema, og begrundelsen skal vise, hvorfor den valgte præmis består.
4. **Indgrebets alvor bestemmer prøvelsens krav.** Fysisk integritet, familieliv og afgørende rettigheder kræver den konkrete beskyttelse, som den relevante regel og retspraksis pålægger.
5. **Rettelse skal have virkning i hele kæden.** Berigtigelse, relevant modtagerunderretning og genoptagelse skal bruges efter deres betingelser, så samme fejl ikke bærer en ny afgørelse.

Anbringenderne bygger på de præcise normer og originalsager i kapitel 3-6. De kræver ingen udokumenteret påstand om, at en hel personalegruppe lyver, og ingen fælles teori om de enkelte aktørers hensigt.

9.3 Projekt Paulus' krav

1. **Vis oplysningens oprindelse.** Afgørende fakta skal kunne forbindes med den samtidige originalkilde. Referat, observation og faglig vurdering skal fremgå som forskellige oplysningstyper.
2. **Sikr beviset rettidigt.** Video, lyd, originale erklæringer og relevante journalregistreringer skal bevares, når en tvist gør dem nødvendige for prøvelsen.
3. **Undersøg konkret modstrid.** Kontrolinstansen skal indhente det nødvendige grundmateriale og forklare sit valg mellem modstående oplysninger.
4. **Giv borgerens beviser reel adgang.** Relevante vidner og dokumenter må ikke fravælges alene på grund af manglende officiel tilknytning.
5. **Gør kontrollen selvstændig.** Den kontrollerede myndighed skal kunne blive modsagt af det materiale, kontrollen selv indhenter og undersøger.
6. **Dokumentér efterlevelse.** En plan, redegørelse eller ny retningslinje skal betegnes som netop dét. Faktisk ophør af lovbrud og konkret genopretning skal dokumenteres særskilt.
7. **Ret konsekvenserne.** Ved dokumenterede fejl skal myndigheden tage stilling til berigtigelse, modtagere, genoptagelse og andre relevante retsfølger efter det konkrete grundlag.
8. **Placér ansvaret.** Det skal fremgå, hvem der traf den belastende beslutning, hvem der modtog modbeviset, og hvem der havde pligt og mulighed for at reagere.

Kravene samler rapportens retlige og institutionelle konsekvenser. De er ikke påstande om, at hver enkelt regel gælder identisk i alle sagstyper.

10 Samlet konklusion

Den dokumenterede fejl er, at myndighedsautoritet flere steder har overtaget bevisets arbejde. Det sker, når den officielle afsender bruges til at afskære oplysninger, når et referat videreføres uden nødvendig kontrol, og når en anden instans' vurdering træder i stedet for en selvstændig begrundelse.

Kontrolkæden kan dermed gøre en svag oplysning stærkere i praksis, uden at gøre den bedre dokumenteret. Borgeren møder flere myndigheder, som peger tilbage på hinanden. Fejlen får flere afsendere og en længere historie. Den bliver vanskeligere at få fjernet, netop fordi den allerede er blevet brugt.

Dette er en svigtende kontrolfunktion. Den kan ikke forsvares med den pligt, som den første myndighed skulle have overholdt. Hvis sandhedspligten i sig selv var tilstrækkelig kontrol, ville efterprøvelsen af myndighedsoplysninger miste sit formål.

De retlige krav er klare: tilstrækkelig sagsoplysning, konkret behandling af væsentlig tvivl, adgang til relevante beviser og en begrundelse, som kan prøves. Menneskeretten kræver dertil den effektive og uafhængige beskyttelse, som den berørte rettighed nødvendiggør. Enighed mellem offentlige institutioner dokumenterer ikke, at disse krav er opfyldt.

Korruptionsanalysen viser alvoren i kontrolafhængigheden. En ordning, der i praksis beskytter det kontrollerede systems fortælling mod nødvendig prøvelse, risikerer at forskyde kontrollens formål. Den skal undersøges og bedømmes som en integritetsrisiko, også uden økonomisk udveksling. Den videre betegnelse og et eventuelt individuelt strafansvar skal bæres af deres egne beviser.

Projekt Paulus' samlede anklage er derfor denne: I de dokumenterede forløb svigtede offentlige institutioner den selvstændige prøvelse, som skulle beskytte borgeren mod et urigtigt eller utilstrækkeligt grundlag. Kontrollens autoritet blev brugt, uden at kontrollens arbejde blev udført tilstrækkeligt.

Vores krav er, at en offentlig oplysning skal kunne efterprøves dér, hvor den får retsvirkning. En fejl skal standses gennem hele kæden. Borgeren skal kunne få rettet grundlaget og dets følger. Det er kontrollens opgave, og det er det ansvar, myndighederne skal holdes fast på.

11 Kilder og beviskæder

11.1 Dokumenterede fejl og kildernes bevisværdi

Rapporten omfatter danske forhold og kontrolforløb i 2006-2026 med researchafskæring 17. november 2026. Ældre begivenheder er kun medtaget som nødvendig baggrund for et kontrolforløb i perioden. FOB 1993.119 samt *Chevrol* og *Kudła* er udtrykkeligt historiske normkilder. Udenlandske domme bruges som menneskeretlig normpraksis og tælles ikke som danske tilfælde.

De konkrete faktapåstande bygger på offentliggjorte originaldomme, Ombudsmandens udtalelser, Rigsrevisionens rapport og opfølgning samt myndighedernes egne dokumenter. At et udsagn står i en offentlig kilde gør det ikke automatisk sandt. En udtalelse bruges som primærkilde for, hvad Ombudsmanden undersøgte, gengav og kritiserede; en dom bruges for dens præmisser og resultat. Underliggende breve, som kun er offentlige gennem udtalelsens gengivelse, tilskrives denne gengivelse.

Afgørende påstand	Kildekæde	Den dokumenterede betydning
Kommunale redegørelser blev utilstrækkeligt efterprøvet	Tilsynsmateriale → Rigsrevisionens undersøgelse → kapitel 3	Konstateret kontrolmangel og afgrænset opfølgning
Officiel tilknytning blev et bevisfilter	Ankestyrelsens begrundelse gengivet i FOB 2018-31 → kapitel 4.1	Underkendt metode ved bevisindhentning
En kommunal gengivelse blev ikke kontrolleret hos ekspertkilden	Telefonnotat og klagebehandling gengivet i FOB 2017-17 → kapitel 4.2	Utilstrækkeligt grundlag og henstilling om genoptagelse
Modoplysninger og originalbevis blev utilstrækkeligt håndteret	Materiale og direktoratets udsagn i FOB 2016-52 → kapitel 4.3	Kritiseret undersøgelse, ikke fastslået vold
Et politireferat bar et utilstrækkeligt undersøgt ansættelsesgrundlag	Politimateriale og kommunal behandling gengivet i FOB 2009 20-6 → kapitel 4.4	Kritik og ophør med tillidskriteriet
Tilslutning erstattede en synlig begrundelse	Overlægens og Ankestyrelsens begrundelser i FOB 2012-17 → kapitel 4.5	Begrundelseskritik, afslagsresultatet ikke underkendt
Nationale kontrolled behandlede ikke afgørende forhold	Danske journaler og domme gengivet og prøvet i Aggerholm → kapitel 6.1	Fastslået artikel 3-krænkelse

De præcise sider, datoer, sagsnumre og direkte links står ved behandlingen og i de nummererede kildehenvisninger. Gentagne henvisninger til samme værk er ikke uafhængige beviser. Projekt Paulus' tværgående analyser og krav er vores egne konklusioner på det identificerede grundlag.

11.2 Efterprøvelig beregning fra originaltabellerne

Summen i afsnit 8.1 bygger på Ankestyrelsens offentliggjorte udfaldstabeller. Hvert afgørelsesår er medtaget én gang:

Afgørelsesår	Direkte original og position	Anvendelse
2018	Årsredegørelse 2020, tabel 4.2, s.38. [39]	8.176 omgjorte; 26.820 realitetsbehandlede
2019-2021	Årsredegørelse 2021, tabel 4.2, s.35. [40]	20.195 omgjorte; 68.634 realitetsbehandlede
2022-2024	Årsredegørelse 2024, tabel 4.3, s.26. [41]	16.651 omgjorte; 54.891 realitetsbehandlede
I alt 2018-2024	Egen summering af de tre originale tabeller	45.022 omgjorte; 150.345 realitetsbehandlede

For 2020 anvendes den senere årsredegørelse 2021: 23.596 realitetsbehandlede frem for 23.594 i den tidligere version. Antallet af omgørelser er uændret, 6.904. Årsredegørelse 2024 anvender dataudtrækket 11. april 2025 og oplyser om løbende efterregistreringer. Beregningen er knyttet til disse kildeversioner; årene er ikke lagt sammen på tværs af overlappende tabeller.

11.3 Lovversioner og citatprincip

Lovhenvisninger er knyttet til de identificerede bekendtgørelser. Ældre sager beskrives med den kritik og normanvendelse, der fremgår af den pågældende udtalelse eller dom. Den nutidige normoversigt er ikke en tilbagevirkende strafferetlig bedømmelse af historiske handlinger.

Straffelovens §§ 19 og 155-157 er kontrolleret i LBK 1294/2025 og mod ændringsafsnittene i lov 263/2026,358/2026,764/2026 og 766/2026. Disse ændrer ikke de nævnte bestemmelser. [42] [43] [44] [45]

Forvaltningslovens §§ 19, 21, 22 og 24 er kontrolleret i LBK 433/2014 og mod lov 503/2018 § 2 og 655/2024 § 2. Retsplejelovens §§ 298-300 og 344 er kontrolleret i LBK 1298/2025 og mod lov 1765/2025 § 1, 263/2026 § 2 og 764/2026 § 19. De senere ændringer ændrer ikke de anvendte bestemmelser. Retsinformations statusforsider af 17. november 2026 markerer begge lovbekendtgørelser som gældende. [46] [47] [48] [49] [50]

Direkte citater bevarer original ordlyd. Oversatte eller sammenfattede beskrivelser er skrevet som referat. Arkiverede originaler, kildejournaler, læseafgrænsninger og arbejdsgrundlag er samlet i undermappen *følgelighed*. De er dokumentationsgrundlaget for den færdige rapport.

12 Kildehenvisninger

Numrene henviser til de kilder, der er angivet ved de konkrete udsagn og delkonklusioner. Kildernes titler er klikbare. Præcise sider og afsnit fremgår af henvisningsteksten nedenfor eller ved behandlingen af forløbet.

[1] Lovtidende A / Retsinformation; Socialmin., j.nr. 2023-5627, Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, 2026-08-03
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/680/pdf

[2] Børne- og Socialministeriet; nu Social- og Boligministeriet, Vejledning om retssikkerhed og administration på det sociale område, 2019-03-21
https://www.retsinformation.dk/eli/retsinfo/2019/9330/pdf

[3] Justitsministeriet, Bekendtgørelse af forvaltningsloven, 2014-04-22
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/433/pdf

[4] Højesteret, A mod Region Sjælland, BS-38653/2025-HJR, 2026-05-28
https://domstoldk.euwest01.umbraco.io/media/1atn2srz/38653-2025.pdf

[5] Rigsrevisionen, Ankestyrelsens tilsyn og brug af reaktioner ved lovbrud, beretning 18/2024, juni 2025; revisionsunderskrift 21. maj 2025
https://www.ft.dk/statsrevisor/20241/beretning/sb18/bilag/1/3032560/index.htm

[6] Ankestyrelsen; Cathrine Due Billing, Ankestyrelsens bidrag til ministerredegørelse til beretning nr. 18/2024, 19. august 2025
https://www.ft.dk/samling/20241/almdel/sou/bilag/448/3063405.pdf

[7] Rigsrevisionen; Birgitte Hansen, Notat om beretning 18/2024; RN C116/25, 10. oktober 2025; omslag angiver november 2025
https://www.rigsrevisionen.dk/Media/638965751479211559/C116-25.pdf

[8] Rigsrevisionen, Socialministeriet - oversigt over åbne beretningssager, status observeret 17. november 2026
https://www.rigsrevisionen.dk/sager-vi-foelger/socialministeriet

[9] Økonomi- og Indenrigsministeriet, Udkast til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, regionsloven og om ophævelse af lov om frikommunenetværk (Et mere ensartet og håndfast tilsyn med kommuner og regioner), høring 14. september 2026
https://prodstoragehoeringspo.blob.core.windows.net/5f35455e-267b-4ff9-88c3-5a21c9754d20/Lovforslag.pdf

[10] Udenrigsministeriet, Anders Samuelsen, REU 2017-18, endeligt svar på spørgsmål 982, 1. august 2018, s. 1-4
https://www.ft.dk/samling/20171/almdel/reu/spm/982/svar/1504446/1926268.pdf

[11] Økonomi- og Indenrigsministeriet, talepapir fremsendt som SOU 2026-27, svar på spørgsmål 127, november 2026, s. 3 og 6-13
https://www.ft.dk/samling/20261/almdel/sou/spm/127/svar/2251091/3219815.pdf

[12] Folketingets Ombudsmand, FOB2018-31 Kontanthjælp eller integrationsydelse til hjemløs. Dokumentation af opholdssted. Vejledning, 2018-10-29
https://cdn.ombudsmanden.dk/ombudsmanden/media/53376/pdf1.pdf

[13] Folketingets Ombudsmand, FOB2017-17: Tvivl om oplysningsgrundlaget ved afslag på arbejdsredskab, 7. juli 2017
https://www.retsinformation.dk/api/pdf/192602

[14] Folketingets Ombudsmand, FOB2016-52 Magtanvendelse i en arrest utilstrækkeligt undersøgt, 2016-12-08
https://cdn2.gopublic.dk/ombudsmanden/media/52486/pdf.pdf

[15] Folketingets Ombudsmand, FOB2009 20-6: Afskedigelse og blacklisting på grund af tidligere sigtelse som politiet havde opgivet med henvisning til bevisets stilling, 5. oktober 2009
https://cdn.ombudsmanden.dk/ombudsmanden/media/52315/200920-6..pdf

[16] Folketingets Ombudsmand, FOB2012-17 Afslag på behandling med kunstig befrugtning til handicappet par. Begrundelse, 2012-10-22
https://cdn2.gopublic.dk/ombudsmanden/media/53598/pdf.pdf

[17] Folketingets Ombudsmand, Myndighedsguiden #8 Officialprincippet, praksissøgning 2026-08-18
https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/8-officialprincippet

[18] Folketingets Ombudsmand, FOB1993.119 Grundlaget for Indenrigsministeriets udtalelse i en sag om en amtskommunes afslag på at samarbejde med et privathospital, 1993
https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/udtalelser/1993/93119

[19] Folketingets Ombudsmand, Myndighedsguiden #10 Begrundelse, 2024-03-27
https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/10-begrundelse

[20] Justitsministeriet, Bekendtgørelse af lov om rettens pleje, 2025-11-07
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1298/pdf

[21] Folketingets Ombudsmand, FOB2013-7 Vejledning om mulighederne for genoptagelse efter såvel lovbestemte som ulovbestemte regler, 2013-04-10
https://cdn.ombudsmanden.dk/ombudsmanden/media/53581/pdf.pdf

[22] Folketingets Ombudsmand, Myndighedsguiden #25 Pligten til genoptagelse ved praksisændring på grund af fejl, 2023-09-27
https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/25-pligten-til-genoptagelse-ved-praksisaendring-paa-grund-af-fejl

[23] Europa-Parlamentet og Rådet / EUR-Lex, Forordning(EU)2016/679; dansk konsolideret tekst 02016R0679-20160504-000.002, 2016-04-27
https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX%3A02016R0679-20160504

[24] Datatilsynet, Vejledning om de registreredes rettigheder, 2018-07
https://www.datatilsynet.dk/Media/C/0/Registreredes%20rettigheder.pdf

[25] EMD, Aggerholm v. Denmark, 2020-09-15
https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-204602

[26] EMD, Korošec v. Slovenia, 2015-10-08
https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-157538

[27] EMD, Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugal (Storkammer), 2018-11-06
https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-187507

[28] EMD, Strand Lobben and Others v. Norway (Storkammer), 2019-09-10
https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-195909

[29] EMD, Chevrol v. France, 2003-02-13
https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-60941

[30] EMD, Ramsahai and Others v. the Netherlands (Storkammer), 2007-05-15
https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-80563

[31] EMD, Kudła v. Poland (Storkammer), 2000-10-26
https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58920

[32] Charter of Fundamental Rights of the European Union (2012/C 326/02), dansk original, 2012-10-26
https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:12012P/TXT

[33] Lawrence Lessig, "Institutional Corruption" Defined, Journal of Law, Medicine & Ethics 41(3), 2013, s. 553-555, DOI10.1111/jlme.12063
https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/6F91C6EF8CBD0CC7A7A7D7DB3DB75643/S1073110500250 2Xa.pdf/institutional_corruption_defined.pdf

[34] Dennis F. Thompson, Two Concepts of Corruption, Edmond J. Safra Working Papers 16, 1. august 2013, s. 4-5 og 8, navnlig note 9; DOI10.2139/ssrn.2304419
https://dft.scholars.harvard.edu/publications/two-concepts-corruption-individual-and-institutional

[35] OECD, Public Integrity Handbook, 20. maj 2020, kapitel12, trykt193-198/PDF195-200; DOI10.1787/ac8ed8e8-en
https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2020/05/oecd-public-integrity-handbook_598692a5/ac8ed8e8-en.pdf

[36] Public Prosecution Service of Canada, Innocence at Stake, kapitel 2: Understanding Tunnel Vision, afsnit III(c): Noble Cause Corruption, Trauma and Tunnel Vision; ændret 25. april 2019
https://www.ppsc-sppc.gc.ca/eng/pub/is-ip/ch2.html?wbdisable=true

[37] Justitsministeriet, Straffeloven, LBK 1294 af 7. november 2025, §§ 19 og 155-157; tjenestebestemmelser PDF 29
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1294/pdf

[38] FN, United Nations Convention against Corruption, 2003, artikel 19, PDF 16
https://treaties.un.org/doc/source/recenttexts/corruption_e.pdf

[39] Ankestyrelsen, Ankestyrelsens årsredegørelse til Det Rådgivende Praksisudvalg 2020, maj 2021, tabel 4.2, s. 38
https://cdn.ast.dk/ankestyrelsen/Media/638732327378275946/Ankestyrelsens-%C3%A5rsredeg%C3%B8relse-til-det-r%C3%A5dgivende-praksisudvalg-for-2020.pdf

[40] Ankestyrelsen, Ankestyrelsens årsredegørelse til Det Rådgivende Praksisudvalg 2021, maj 2022, tabel 4.2, s. 35
https://cdn.ast.dk/ankestyrelsen/Media/638732364740555553/Ankestyrelsens-%C3%A5rsredeg%C3%B8relse-til-Det-R%C3%A5dgivende-Praksisudvalg-2021.pdf

[41] Ankestyrelsen, Ankestyrelsens årsredegørelse til Det Rådgivende Praksisudvalg 2024, august 2025, tabel 4.3, s. 26
https://cdn.ast.dk/ankestyrelsen/Media/638917875859340782/ankestyrelsens-arsredegorelse-til-det-radgivende-praksisudvalg-2024.pdf

[42] Justitsministeriet, lov nr. 263 af 11. februar 2026, ændringsafsnit til straffeloven
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/263/pdf

[43] Justitsministeriet, lov nr. 358 af 3. marts 2026, ændringsafsnit til straffeloven
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/358/pdf

[44] Justitsministeriet, lov nr. 764 af 8. september 2026, ændringsafsnit til straffeloven
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/764/pdf

[45] Justitsministeriet, lov nr. 766 af 8. september 2026, ændringsafsnit til straffeloven
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/766/pdf

[46] Lov nr. 503 af 23. maj 2018, § 2
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/503/pdf

[47] Lov nr. 655 af 11. juni 2024, § 2
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2024/655/pdf

[48] Lov nr. 1765 af 29. december 2025, § 1
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1765/pdf

[49] Retsinformations statusforside for forvaltningsloven, kontrolleret 17. november 2026
https://www.retsinformation.dk/api/pdf/161411

[50] Retsinformations statusforside for retsplejeloven, kontrolleret 17. november 2026
https://www.retsinformation.dk/api/pdf/251974